

22 FEB. 2002

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

II. volebné obdobie

Číslo: 515/2002

1406

N á v r h

poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Petra OSUSKÉHO
a Petra TATÁRA

n a v y d a n i e

zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch
v znení neskorších predpisov a zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb.
o štátnej správe súdov v znení neskorších predpisov

Návrh na uznesenie:

Národná rada Slovenskej republiky
s c h v a ŕ u j e
návrh poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Petra OSUSKÉHO a Petra TATÁRA
na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa
zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch
v znení neskorších predpisov a zákon
Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb.
o štátnej správe súdov v znení neskorších
predpisov

Bratislava február 2002

Návrh

Z á k o n
z.....2002,

ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov a zákon č. 80/1992 Zb. o štátnej správe súdov v znení neskorších predpisov

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

Čl. I

Zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 412/1991 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 264/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 12/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 307/1995 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 328/1996 Z. z. a zákona č. 385/2000 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. Za § 25 sa vkladajú § 26 až 29, ktoré znejú:

"Rozvrh práce § 26

(1) Rozdelenie práce na súde sa určuje rozvrhom práce. Rozvrh práce vydáva predseda súdu na obdobie kalendárneho roka.

(2) V senáte zloženom z troch alebo viacerých sudcov upraví rozvrh práce aj spôsob určovania sudcu spravodajcu. Spravodajca pripravuje vec na prerokovanie a po rozhodnutí senátu vypracúva návrh písomného vyhotovenia rozhodnutia. V konaní o opravnom prostriedku spravodajca podáva aj správu o doterajšom priebehu konania.

(3) V rozvrhu práce sa určia aj pravidlá zastupovania sudcov.

§ 27

(1) Ak dôjde v priebehu roka k výrazným rozdielom v pracovnom vyťažení sudcov, rozhodne predseda súdu o zmene rozvrhu práce. Zmena sa netýka vecí, v ktorých sa už začalo konanie,²⁾ alebo v ktorých už bola podaná obžaloba.³⁾

(2) Pri dlhodobej neprítomnosti sudcu určí predseda súdu rozsah presunu agendy do iného senátu v súlade s pravidlami zastupovania, určenými v rozvrhu práce. Presunutie agendy sa končí návratom neprítomného sudcu a ak v tento deň pokračuje pojednávanie, skončením alebo odročením pojednávania.

(3) Podľa prvej vety predchádzajúceho odseku sa postupuje aj v prípade vylúčenia sudcu.⁴⁾

(4) Ak sudcovi bráni vykonávať jednotlivé úkony v konaní náhla prekážka, môže nimi predseda súdu poveriť iného sudcu v súlade s pravidlami zastupovania, určenými rozvrhom práce. Ak sudca, ktorý by mal v súlade s pravidlami zastupovania úkony vykonať, tak nemôže urobiť, predseda súdu môže poveriť ich vykonávaním ďalšieho sudcu.”.

Poznámky pod čiarou k odkazom 2 až 4 znejú:

“2) § 79 Občianskeho súdneho poriadku

3) § 180 Trestného poriadku

4) § 14 až 16 Občianskeho súdneho poriadku, § 30 a 31 Trestného poriadku.”.

§ 28

Na súdoch, na ktorých pôsobí sudcovská rada, robí predseda súdu rozhodnutia, uvedené v § 26 a v § 27 ods. 1, po prerokovaní s príslušnou sudcovskou radou.

§ 29

Ak sa sudca alebo senát, ktorý má vec prerokovať, určuje na súde technickými prostriedkami, ktoré vylučujú možnosť ovplyvnenia, ustanovenie § 26 ods. 1 sa nepoužije. Ak technické zariadenie určí aj sudcu spravodajcu alebo pravidlá zastupovania sudcov, nepoužije sa ani ustanovenie § 26 ods. 2 alebo § 26 ods. 3.”.

Čl. II.

Zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 12/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 110/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 318/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 328/1996 Z. z. a zákona č. 385/2000 Z. z. sa mení a dopĺňa takto:

1. V § 13 ods.1 sa dopĺňa písm. d), ktoré znie:

“d) vydáva rozvrh práce najvyššieho súdu.”.

2. V § 14 ods.1 sa dopĺňa písm. j), ktoré znie:

“j) vydáva rozvrh práce krajského súdu.”.

3. V § 15 ods.1 sa dopĺňa písm. g) ktoré znie:

“g) vydáva rozvrh práce okresného súdu.”.

Čl. III

Zrušuje sa § 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 66/1992 Zb. o Spravovacom poriadku pre okresné a krajské sudy.

Čl. IV

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2002.

Dôvodová správa

Všeobecná časť

Právo na zákonného sudcu je veľmi dôležitým základným občianskym právom, zakotveným v čl. 48 ods. 1 Ústavy SR. Súčasne je neodmysliteľným predpokladom ďalšieho veľmi dôležitého základného práva, a to práva na súdnu ochranu, upraveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Ústavný inštitút práva na zákonného sudcu si nevyhnutne vyžaduje realizáciu tohto práva v podobe zákonnej úpravy, a to tým viac, že ide o právo na zákonného sudcu. Právo na zákonného sudcu predovšetkým znamená, že o právach a povinnostiach občana má rozhodnúť súd a nie iný orgán a ak v konkrétnej veci rozhoduje napr. správny orgán, má jeho rozhodnutia preskúmať súd. Toto právo súčasne znamená, že zákon presne upravuje druh a stupeň súdu, ktorému vec patrí a v rámci príslušného súdu určuje, ktorý sudca alebo ktorý senát má vo veci rozhodnúť.

V našom právnom poriadku zákon upravuje druhy a stupne súdov a na tom základe procesné právne predpisy – Občiansky súdny poriadok a Trestný poriadok – upravujú pôsobnosť a príslušnosť súdov. Úprava veľmi dôležitej otázky, t.j. ktorý sudca, resp. ktorý senát príslušného súdu má vo veci rozhodovať, aká je delba práce v senáte pri príprave rozhodovania, pri vyhotovovaní rozhodnutia a pri ďalších úkonoch s tým spojených, však nie je na úrovni zákona vykonaná. Rozvrh práce súdu a jeho dodržiavanie pritom považuje za súčasť práva na zákonného sudcu vo svojej konštantnej judikatúre aj Ústavný súd SR (napr. I. ÚS 8/94, II. ÚS 15/96, I. ÚS 52/97, II. ÚS 47/99).

Určenie zákonného sudcu v rámci príslušného súdu formou rozvrhu práce bolo donedávna na úrovni zákona upravené iba v súvislosti s výkonom súdnictva predsedom, resp. podpredsedom súdu (§ 11, 14, 19, 22 ods. 1, § 24 ods. 1 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov). Predsedovia súdov však vykonávajú predovšetkým riadiacu a organizačnú činnosť, kým sudcovské rozhodovanie na väčších súdoch a súdoch vyšších stupňov je u nich zriedkavé alebo nejestvuje vôbec. Naproti tomu existenciu rozvrhu práce pre senáty a sudcov, u ktorých sudcovské rozhodovanie tvorí prevažnú alebo výlučnú náplň, upravil až § 34 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich. Toto ustanovenie však uvádza iba to, že sudca má právo na pridelovanie vecí podľa rozvrhu práce. Obsah rozvrhu práce, právomoc vydať rozvrh práce, to, že rozvrh by mal upraviť existenciu sudcu spravodajcu, spôsob určovania tohto sudcu, jeho osobitné úlohy v senáte a celú širokú problematiku zastupovania rozvrhom práce určeného sudcu, však nijaké ustanovenie zákona nerieši. Od zákona, ktorý upravuje postavenie sudcov, to ani nemožno očakávať. Zákony upravujúce organizáciu súdov a ich štátnu správu však takéto ustanovenia musia mať. Znamená to, že ústavné právo na zákonného sudcu, určeného zákonom reglementovaným rozvrhom práce, nie je na úrovni zákona upravené takmer vôbec.

O obsahu rozvrhu práce - aj to nedostatočne - hovorí len § 2 vyhlášky č. 66/1992 Zb. o Spravovacom poriadku pre okresné a krajské sudy. Úprava základného ústavného práva vyhláškou však nezodpovedá ústavným princípom. Ústavné inštitúty všeobecne a základné práva a slobody osobitne musia byť vykonané a v podrobnostiach upravené zákonmi a nie tzv. sekundárnymi alebo terciárnymi predpismi.

Okrem toho cit. ust. § 2 vyhlášky vôbec nie je kryté splnomocňovacími ustanoveniami zákonov, na základe ktorých bola vyhláška č. 66/1992 Zb. vydaná. Paragraf 62 ods. 2 zákona o súdoch a sudcoch splnomocňuje na úpravu úkonov justičných čakateľov, § 391 a 391a Trestného poriadku splnomocňuje na úpravu úkonov "iného pracovníka súdu", § 374 Občianskeho súdneho poriadku splnomocňuje na podrobnejšiu úpravu organizácie práce a úloh "pracovníkov", t.j. nie sudcov a pod. Podľa čl. 123 Ústavy SR (i podľa vtedy platného čl. 139 ústavného zákona č. 143/1968 Zb. o československej federácii) ministerstvá môžu vydávať všeobecne záväzné právne predpisy ak sú na to splnomocnené zákonom, a to "na základe zákonov a v ich medziach". Nijaký zákon nespĺnomocnil ministerstvo na úpravu rozvrhu práce a o rozvrhu práce, resp. o

deľbe práce medzi senátmi a sudcami toho istého súdu nemá nijaké z citovaných splnomocňovacích ustanovení ani zmienku. Preto úprava rozvrhu práce vo vykonávacom predpise nie je vykonaním zákona, ale ide zjavne nad jeho rámec, nebola vydaná "na základe zákona" v zmysle čl. 123 Ústavy SR a nebola vydaná "v medziach" zákona alebo zákonov, na ktoré sa odvoláva. Ustanovenie § 2 vyhlášky č. 66/1992 Zb. je preto podľa názoru navrhovateľov protiústavné.

Navyše, ústavným princípom nezodpovedá ani obsah § 2 cit. vyhlášky. Rozvrh práce musí zabezpečovať pevné pridelovanie agendy podľa vopred daných zásad, príp. pridelovanie agendy na princípe náhodnosti, dosahovanej takou technikou, ktorá vylučuje ovplyvnenie. V každom prípade musí vylúčiť akúkoľvek možnosť ľubovôle. Cit. ust. § 2 vyhlášky však umožňuje presun agendy v prípade "výrazných rozdielov v pracovnom vyťažení" bez toho, aby striktné požadoval uskutočnenie zmeny iba do budúcnosti, čo aj v priebehu roka, ale iba vo vzťahu k veciam, ktoré ešte nedošli na súd. Nevylučuje teda z dôvodu tvrdeného pracovného preťaženia zmenu sudcu, resp. zmenu senátu, ktorý mal vo veci konať podľa platného rozvrhu práce, ba aj zmenu sudcu resp. senátu, ktorý už začal konanie. Táto úprava tak umožňuje zneužitie oprávnení predsedu súdu.

Uvedená situácia zjavne nezodpovedá ústavnej požiadavke na takú právnu úpravu základného práva na zákonného sudcu, ktorá platí rovnako pre všetky prípady (čl. 13 ods. 3 Ústavy SR), ani požiadavke na úpravu, ktorá by dbala na podstatu a zmysel základného práva, ktorého sa týka a aby vždy sledovala cieľ tohto základného práva (čl. 13 ods. 4 Ústavy SR).

Z toho vyplýva, že je tu rad veľmi závažných dôvodov na novú úpravu, ktorá bude obsahom, formou i úrovňou právnej úpravy na stupni zákona zodpovedať ústavným princípom. Navrhnutá úprava predovšetkým rešpektuje základnú požiadavku, aby v Ústave SR zakotvené základné práva a slobody boli v podrobnostiach upravené na úrovni zákona a nie predpisu nižšej právnej sily. Tým súčasne odstraňuje problematiku nejestvujúceho splnomocnenia na vydanie vyhlášky.

Predložená novela zákona zodpovedá svojím obsahom takým požiadavkám na úpravu rozvrhu práce, ktoré spočívajú v záruke vopred daných pevných zásad, ochrany pred ľubovôľou v pridelovaní vecí jednotlivým sudcom resp. senátom a ktoré umožnia predvídateľnosť a zabezpečia transparentnosť obsadenia súdu, ako aj vopred určenú deľbu práce v senáte. Uvedené zásady sa budú vzťahovať aj na prípady zastupovania.

Ak by vec rozhodol sudca alebo senát, ktorý nie je určený rozvrhom práce, znamenalo by to, že rozhodoval súd, ktorý nebol správne obsadený. To by bolo dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku alebo dôvodom na podanie dovolania podľa § 237 písm. g) Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovaná úprava nie je výslovné riešená v práve Európskej únie. Návrh novely zákona nespôsobí nové finančné náklady a nebude mať nijaký dosah na štátny rozpočet.

**Doložka zlučiteľnosti
návrhu zákona s právom Európskej Únie**

1. Navrhovateľ zákona: skupina poslancov Národnej rady Slovenskej republiky
2. Názov návrhu zákona: zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov a zákon č. 80/1992 Zb. o štátnej správe súdov v znení neskorších predpisov.
3. V práve Európskej únie nie je problematika zákona upravená.
4. Návrh zákona svojou problematikou nepatrí medzi prioritné oblasti aproximácie práva, uvedené v čl. 70 Európskej dohody o pridružení a svojou problematikou nepatrí ani medzi priority odporúčané v Bielej knihe. Nepriamo však posilňuje požadované záruky nezávislosti sudcov a práva na súdnu ochranu.
5. Charakteristika právnych noriem Európskej Únie, ktorými je upravená problematika návrhu zákona: neupravená
6. Vyjadrenie stupňa kompatibility s právnou úpravou Európskej Únie: --

Osobitná časť

K Čl. I bod 1

Návrh v § 26 preberá z obsahu doterajšej právnej úpravy to pozitívne, čo v nej bolo. Celkom novo rieši aj problematiku referujúceho sudcu a požaduje, aby napr. zaužívané delenie, podľa ktorého sa veci, označené koncovými číslami 5 a 0 pridelovali ako referujúcemu sudcovi predsedovi senátu, veci označené koncovými párnymi číslami jednému členovi senátu a veci označené nepárnymi číslami druhému členovi senátu, sa opieralo o zákon, bolo vopred a presne upravené v rozvrhu práce. Tak ako je to bežné napr. v ústavnom súdnictve, kde je existencia sudcu spravodajcu upravená v § 4 ods. 6, § 5 ods. 2, § 29 ods. 1 až § 6 zákona č. 38/1993 Z. z. Z dôvodu pojmovej jednotnosti v právnom poriadku návrh pre referujúceho sudcu používa názov "sudca spravodajca".

V § 27 návrh zabezpečuje, aby prípadná zmena rozvrhu práce z dôvodu rozdielnej pracovnej vyťaženia, pre dlhotrvajúcu neprítomnosť chorého sudcu a pod. platila výlučne do budúcnosti. Podľa vopred daných pravidiel zastupovania sa bude pokračovať aj vtedy, ak vznikne náhla prekážka, napr. ak sudca, ktorý už vytýčil pojednávanie a predvolal naň účastníkov, svedkov, náhle ochorie a pod. Návrh rieši aj čas, po ktorý zastupovanie trvá. Nemožno však vopred vylúčiť, že aj sudca, ktorý by podľa platných pravidiel mal neprítomného sudcu zastupovať, sám ochorie alebo sám bude mať na predmetný deň určené pojednávanie. Iba v takom prípade by rozhodoval predseda súdu v súlade s konkrétnymi možnosťami na príslušnom súde.

V § 28 návrh upravuje účasť sudcovskej rady na rozhodovaní o rozvrhu práce i na jeho prípadných zmenách.

Dosiaľ nemalo pokusné zavádzané určovanie sudcu resp. senátu, ktorý bude vo veci rozhodovať, nijaký zákonný podklad. Návrh preto súčasne v § 29 ustanovuje požiadavku, ktorá musí byť splnená pri určovaní sudcu technickými prostriedkami: Touto požiadavkou je, aby použitie technického zariadenia vylučovalo možnosť zásahu, ktorý by ovplyvnil výber sudcu resp. senátu.

K Čl. II bod 1 až 3

Podstata problematiky zákonnej úpravy práva na zákonného sudcu sa rieši v návrhu novely zákona č. 335/1991 Zb., ktorý je zákonom organizačným. Aj v zákone o štátnej správe súdov však treba upraviť (zosúladiť) oprávnenia orgánov štátnej správy súdov, t.j. predsedov súdu na jednotlivých stupňoch, vydávať rozvrh práce súdu.

K Čl. III

Zrušením uvedeného ustanovenia sa z nášho právneho poriadku odstráni predpis, ktorý v čase vydania odporoval vtedajšiemu ústavnému stavu a ktorý je i dnes protiústavný.

K Čl. IV

Účinnosť zákona sa navrhuje od 1. mája 2002.

**Ministerstvo financií SR
odbor štátneho rozpočtu**

**Národná rada
Slovenskej republiky**

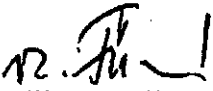
Bratislava, 26.2.2002

Vec: Návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č.335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov a zákon č. 80/1992 Zb. o štátnej správe súdov v znení neskorších predpisov.

V dôvodovej správe k návrhu zákona sa konštatuje, že realizácia predkladaného návrhu nespôsobí nové finančné náklady a nebude mať nijaký vplyv na štátny rozpočet.

Stotožňujeme sa s tvrdením prekladateľa a k návrhu zákona nemáme pripomienky.

Odbor štátneho rozpočtu sa v tejto etape posudzovania návrhu nevyjadruje k jeho legislatívnej a obsahovej stránke.

Ing. Miloš Nosál, CSc.
riaditeľ odboru
štátneho rozpočtu

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

II. volebné obdobie

Číslo: 515/2002

1406 a

Spoločná správa

výborov Národnej rady Slovenskej republiky o prerokovaní návrhu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Petra Osuského a Petra Tatára na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov a zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o štátnej správe súdov v znení neskorších predpisov (tlač 1406) vo výboroch Národnej rady Slovenskej republiky v druhom čítaní

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky ako gestorský výbor k návrhu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Petra Osuského a Petra Tatára na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov a zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o štátnej správe súdov v znení neskorších predpisov (ďalej len „gestorský výbor“) podáva Národnej rade Slovenskej republiky v súlade s § 79 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej

republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov **spoločnú správu** výborov Národnej rady Slovenskej republiky:

I.

Národná rada Slovenskej republiky **uznesením č. 2057 z 11. apríla 2002** prideliла návrh poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Petra Osuského a Petra Tatára na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa **zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch** v znení neskorších predpisov a **zákon** Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o štátnej správe súdov v znení neskorších predpisov (tlač 1406) na prerokovanie:

Ústavnoprávnemu výboru Národnej rady Slovenskej republiky,
Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre obranu a bezpečnosť a
Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre ľudské práva a národnosť.

Výbory prerokovali predmetný návrh zákona v lehote určenej uznesením Národnej rady Slovenskej republiky.

II.

Poslanci Národnej rady Slovenskej republiky, ktorí nie sú členmi výborov, ktorým bol návrh zákona pridelený, **neoznámili v určenej lehote gestorskému výboru žiadne stanovisko** k predmetnému návrhu zákona (§ 75 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov).

III.

K návrhu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Petra Osuského a Petra Tatára na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa **zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch** v znení neskorších predpisov a **zákon** Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb.

o štátnej správe súdov v znení neskorších predpisov (tlač 1406) prijali určené výbory nasledovné stanoviská:

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky uznesením č. 932 z 3. mája 2002 odporúča

1. Národnej rade Slovenskej republiky nepokračovať v rokovaní o predmetnom návrhu zákona v súlade s § 79 ods. 4 písm. f) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov;

2. predkladateľom P. Osuskému a P. Tatárovi

vziať späť návrh na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov a zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o štátnej správe súdov v znení neskorších predpisov (tlač 1406) z dôvodov, že v predmetnej veci ide o duplicitnú právnu úpravu.

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky **pre ľudské práva a národnosti neprijal 3. mája 2002 uznesenie**, nakoľko prednesený návrh nepokračovať v rokovaní podľa § 79 ods. 4 písm. f) zákona o rokovacom poriadku Národnej rady nepodporila potrebná nadpolovičná väčšina prítomných poslancov.

Výbor Národnej rady Slovenskej republiky **pre obranu a bezpečnosť** uznesením z 9. mája 2002 č. 538 nesúhlasil so zákonom a **odporúča Národnej rade nepokračovať** v rokovaní o ňom.

V.

Gestorský výbor na základe stanovísk výborov, ktorým bol návrh predmetného zákona pridelený a stanovísk poslancov gestorského výboru vyjadrených v rozprave **odporúča Národnej rade Slovenskej republiky** podľa § 79 ods. 4 písm. f) a § 83 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady

Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov **nepokračovať** v rokovaní z dôvodu, že ide o duplicitnú právnu úpravu. Vecná úprava obsiahnutá v čl. I poslaneckého návrhu je viac-menej totožná už s platnou právnu úpravou, konkrétne s článkom III zákona č. 185/2002 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť 16. apríla 2002.

Spoločná správa výborov Národnej rady Slovenskej republiky o prerokovaní návrhu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Petra Osuského a Petra Tatára na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov a zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o štátnej správe súdov v znení neskorších predpisov (tlač 1406), v druhom čítaní (tlač 1406a) bola schválená uznesením Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 951 z 13. mája 2002.

Bratislava 13. mája 2002

Ladislav Orosz v. r.
predseda Ústavnoprávneho výboru
Národnej rady Slovenskej republiky